

Oslo, den 11. april 1942.

Krigsoversikt.

Mars har vært en stille måned når det gjelder krigsoperasjonene, med adskillig mindre framgang for japanerne, med tøvær og minimale forandringer på østfronten og begrenset patruljevirkosomhet i Nord-Afrika. Kampene til sjøs om Atlanterhavet og Middelhavet er derimot blitt skjerpet, det foreligger enda ingen oppgaver over de alliertes skipstap, de er meget alvorlige, men det er ingen fare for at de skal bli katastrofale, dertil er konvoibeskyttelsen og patruljesystemet for effektivt. Det er i de siste ukene blitt innledet en vellykket offensiv mot ubåtene. I Middelhavet har akselmaktene hatt store tap av skip og fly. Malta har nå snart fått sitt 2000-flyangrep siden 10. juni 1940, men tyskerne innrømmer nå selv at det ikke er mulig på denne måten å sette tyske ut av spillet. Fra 20-30 mars ble det skutt ned 117 tyske fly over Malta. Samtidig har den bebudete britiske flyoffensiv mot Tyskland og de tysk okkuperte områder satt inn med kraftige angrep på de vest-tyske industriområdene, Nordsjø- og Østersjøhavnene og tysk krigsindustri i Frankrike. Det blir imidlertid melat at dette er en relativt beskjeden begynnelse til den største flyoffensiven som en hittil har sett. En må også kunne vente nye virkningsfulle strandhugg langs den tyskkontrollerte kysten. Betydningen av det vellykkede strandhugget på den meget sterkt befestede franske flåtehavn St. Nazaire ligger ikke først og fremst i den alvorlige skaden som ble volat, men i at tyskerne tvinges til å binne enda større styrker langs hele den vidtstrakte kystlinjen.

Hele verden fornemmer begrensningen av krigsvirkosomheten som et stille før stormen. Begge de krigførende parter drøfter med voldsom interesse de kommende vårframstøtene, på tysk hold er forhandlsdiskusjonen så påfallende at en lett kan merke nervøsiteten bak. En må imidlertid vokte seg for å undervurdere kraften i de kommende tyske angrepene, de svære tyske armeene har rikelig med krigsmateriell, og alle kreiter kommer til å bli satt inn på å oppnå resultater. Det finns nå neppe en tysker som ikke er klar over at krigen vil være tapt om våroffensiven ikke lykkes, enda en ny offensiv kommer under ingen omskjendigheter på tale. Særlig akutt er oljespørsmålet, enda har tyskerne olje til et kraftig framstøt, men lykkes det ikke å nå fram til oljekildene om temmelig få måneder, vil situasjonen være helt fortvilet. Av denne grunn kan en vente at det tyske angrepet kommer til å bli desperat i sin voldsomhet, og en bør regne med denne mulighet at det kan bringe adskillig framgang for tyskerne. Men bortsett fra at et desperat angrep med tropper med sviktende moral og med annen klasses materiell kan være et nokså tvilsomt eventyr, er spørsmålet ikke større eller mindre framgang, tyskerne kan rykke fram til Volg og enda tape våroffensiven. Den russiske armeen må tilintetgjøres helt i løpet av sommeren og oljekildene i Kaukasus og Den nære Orient må besettes, ellers vil hvert barn vite at krigen er endelig tapt for Hitler og hans gjeng.

De forberedelser som finner sted over hele Europa, viser klart at det nå ikke er den suverene seierherre som forbereder det siste avgjørende slag, men en knekket makts siste fortvilte forsøk. Dette framgår tydelig av situasjonen på Balkan som mer og mere brygger opp til en innbyrdes krig. Til tross for at Hitler tvang kong Boris til vidtgående innrømmelser, ser det ut som om den bulgarske regjering ikke vil gå på a sende sine 28 divisjoner bulgarske soldater til østfronten. Den bulgarske krigsminister har i parlamentet holdt en meget skarp tale mot de tyske kravene. I Romania har de svære rumenske tapene (300+000 mann) skapt en sterk bitterhet mot tyskerne, og en rekke framtående offiserer er i det siste blitt henrettet. Samtidig blir konflikten mellom Romania og Ungarn stadig skjerpet, og det er på østfronten kommet til blodige sammenstøt mellom bulgarske og rumenske tropper. Den ungarske regjering har avslatt å sende nye styrker til østfronten, idet den henviser til grensekonflikten med Romania. Det har også vakt bitterhet i Romania at de ungarske styrkene som var sendt

til østfronten, idet hele tatt ikke har vært i kamp, men utelukkende gjort ettappetjeneste langt bak fronten. At Ungarn likevel har hatt et tap på 20 tusen mann viser hvor omfattende den russiske geriljavirksomhet er. I Serbia har den frie serbiske styrken vunnet en stor seier i Dalmatia, og tilintetgjort en italiensk garnison på flere tusen mann. På den andre siden har tyskerne og de serbiske quislingene som represalier slaktet ned befolkningen i 20 nye landsbyer, alle kvinner og barn innbefattet. Når det gjelder Tyrkia er situasjonen fremdeles uklar, men den tyrkiske regjering reknar åpenbart med at faren er overhengende. Prossessen i anledning atentatet mot von Papen har klart avslørt at det dreide seg om en provokasjon isenesatt av tyskerne, og det er også blitt bekreftet at Hitler har lovet kong Boris Istanbul. At situasjonen er spent framgår også av den kjensgjerning at Tyrkia i de siste ukene har fått overført en rekke engelske og amerikanske bombefly fra styrkene i Den nære Orient som jo selv i høy grad trenger alt disponibelt materiell.

I England og U.S.A. gjør det seg for tiden gjellende en meget sterk opptimisme og en utpreget offensiv stemning. Men samtidig kommer det til uttrykk i alle offisielle taler en overordentlig nøktern vurdering av krigsforløpet, som krassest er kommet fram hos den kjente amerikanske radio kronikøren, Graham Swing, som har uttalt at krigen minst vil komme til å vare tre år til. Det en her har å gjøre med er en systematisk alliert opinionspolitikk, som fram for alt vil unngå å skape forventninger, men bygge alle vurderinger på det eneste sikre faktorer, nemlig de alliertes rustninger. Alle mere uberegnelige faktorer, som Sovjet-Samveldets offensive styrke, Tysklands mangel på olje og andre råstoffer og et mulig inder tysk sammenbrudd, blir i propagandaen satt ut av betraktning, til tross for at det etter all sannsynlighet vil være disse momenter som kommer til å avgjøre krigen - lenge før de alliertes opprustning er helt avsluttet.

Ved en slik nøktern vurdering av situasjonen sikrer en seg mot alle ubehagelige overraskelser, uansett hvilke seire tyskerne enda kan komme til å vinne., vokser Tysklands militære underlegenhet fra dag til dag. I U.S.A. er det allerede siden 8. desember kommet 10 millioner nye arbeidere i rustningsindustrien. I England teller arbeiderne i rustningsindustrien nå ialt 20 millioner menn og kvinner. Mens produksjonen av fly i U.S.A. helt følger programmet (60.000 i 1942), er produksjonen av tanks 7 måneder forut for programmet. U.S.A., England og Canada vil i 1942 ialt bygge 1450 skip. Når det gjelder å reise armeene, som tross alt er det viktigste er programmet mere langsiktig, men til gjengjeld legger en denne saken vek på en virkelig førsteklasses utdanning av soldatene. Under forrige krig ble amerikanske soldater sendt til fronten etter 8 ukers utdanning, nå er utdannelses tiden halvannet år. Og soldatmateriellet foreligger i rikelig mengde: U.S.A. har 20 millioner mann mellom 18-35 år, Sovjet-Samveldet 23 millioner, dvs. tilsammen nesten det dobbelte av hva Tyskland, Japan og Italia har til rådighet. Til dette kommer den engelske armeen og China og Indias umåtelige befolkningsreservær.

Østfronten. Over størstedelen av fronten har varværet umuliggjort operasjoner av større omfang, og frontbildet har i løpet av mars undergått meget små forandringer. Tyskerne har satt i gang en rekke lokale motangrep, men det er enda ikke meldt at de har oppnådd noen resultater. Av størst interesse er kampene ved Ishavet, hvor en russisk offensiv forbundet med en overraskende landgangsaksjon bak de tyske linjene helt har smadret General Dietls forberedelser til våroffensiven. Kampene her tillegges stadig større betydning av begge parter, tyskerne har åpnet en kraftig illoffensiv mot Murmanskbanen, og har samlet flåte- og flystyrker langs Norske-kysten for å angripe de allierte konvoier med krigsmateriell til Sovjet-Samveldet. Disse angrepene er imidlertid hittil blitt avvist med betydelige tyske tap, og Murmanskbanen er helt uskaad. Det har nylig funnet sted et møte mellom Wannerheim og Dietl, og det blir fortalt at fiendene skal ha fått ordrer om

overta Ishavsfronten og gjennomføre en offensiv mot Bessarabia. Harde kamper raser også på Leningrad-fronten hvor tyskerne har hatt meget store tap. Særlig er kampene voldsomme sør for Schlüsselburg og ned Novgorod, hvor russerne har øvskaret den viktige jernbanen mellom Leningrad og Novgorod. På Kalinin-fronten førte et tysk notanfall til en voldsom 5 dagers slag som påførte tyskerne et tap på 50.000 falne. Store tyske forsterkninger er kommet fram til Vjasma-fronten. I Ukraina har kosakkavdelinger, som behersker de øyeblikkelige terrengvanskelighetene, rettet virkning fullt angrep mot tyske stillinger.

På hele den sørlige halvdel av fronten blir det nå ført fram svære tyske forsterkninger. Det opplyses at tyskerne ialt vil kaste inn 280 divisjoner i våroffensiven, mens de under angrepet i juni i fjor brukte 225 divisjoner. Disse tallene sier imidlertid ingenting, da de tyske divisjonene varierer overordentlig i størrelse, en kan sannsynligvis gå ut fra at tallmessig vil det tyske angrepet være omtrent like sterkt denne gang, men den tyske krigsmaskinens effektivitet er sikkert sterkt redusert, mens russernes stilling er overordentlig meget sterkere. Både de russiske offensivstyrkene er det nå bygget en tredobbelt artillerilinj, og bakerior står de umåtelige russiske reservene. Siden november har 75% av de britiske og tankproduksjonen gått til Sovjet-Samveldet, men det er karakteristisk at hittil har ingen britisk eller amerikansk tanks vært satt inn i kampene, bortsett fra selve slaget om Moskva i oktober-november. De endeløse tyske forbindelseslinjene skaper i vårbløte svære vanskeligheter for de tyske forberedelsene, vanskeligheter som skjerpes av den utstrakte geriljavirkomheten som drives fra Bessarabia til Karelen og så langt vest som til Karpatene.

Fra tid til annen kommer sensasjonelle tyske meldinger om russernes tap. Det siste tallet er 20 millioner av de 22 millioner som tyskerne betegner som maksimum av mobiliserbare styrker. En må av og til undre seg over hensikten med den tyske propagandaen. Det russiske flyvåpenet ble som kjent praktisk talt tilintetgjort i den første krigsugen, nå er tallet på nedskutte russiske fly kommet opp i 20.000, men fremdeles taler tyskerne om det tallmessig overlegne russiske flyvåpenet. En amerikansk militærekspert i Kuibysjev har uttalt at de tyske tapene i løpet av vintermånedene beløper seg til 1.500.000 falne og sårete, 3000 fly, 4000 tanks og mellom 4000 og 5000 kanoner. Disse tallene er kanskje noe i største laget.

Det fjerne Østen.

Japanerne har oppnådd sitt første alvorlige nederlag med sammenbruddet av angrepet på Australia. På dette mislykte angrepet mistet de en hel invasjonsslåte, en rekke krigsskip, deriblant 4 kryssere, og et stort antall fly, og de allierte er nå overlegne i disse farvann både når det gjelder sjøstridskrefter og fly. På New Guinea er angrepet til lands mot hovedstaden Port Moresby slått tilbake, japanerne har måttet trekke seg til bakke igjen gjennom Markham-dalen og holder nå bare en smal kyststripe mellom Salama og Morope. Regntiden har nå satt inn på New Guinea, alle flyplassene er oversvømmet, og det er derfor lite sannsynlig at en kan vente noe nytt japansk angrep på flere måneder.

Det er derimot ting som tyder på at japanerne vil tjene en offensiv mot India. Store japanske sjøstridskrefter er samlet i den Bengalske bukt og ved Andaman-øyene, og det er blitt rettet flere flyangrep mot Ceylon og det indiske fastland. Ved angrepet mot Colombo ble 57 av 75 japanske fly skutt ned eller skadet. Den påståtte landstigning på Burmas vestkyst ved Akyab, blir imidlertid dementert fra alliert hold, og det blir også meldt om at det er kommet store britiske flateforsterkninger fram til Ceylon.

I Burma har japanerne hatt noen framgang langs Irrawaddy og Sittangdalfører. De bitreste kampene raser i Irrawaddy dalen 24 km. nord for byen Prome, her er det blitt satt inn panserstyrker på begge sider. I Sittangdalen har kineserne stabilisert sine stillinger nord for Tounoo, og flere vellykkede framstøt har påført japanerne store tap. Japanerne har her skaffet seg en foreløbig overlegenhet i luften, men nye amerikanske flystyrker

kommer stadig fram til fronten i Burma. I Nord-Thailand har kineserne stadig noen framgang, men kampene her har enda ikke fått særlig betydelig omfang. Alt i alt må en rekne med at kampene i Burma vil bli meget langvarige, og det er ikke særlig sannsynlig at japanerne vil kunne oppnå avgjørende resultater.

På Batan-halvøya har kampene blusset opp igjen med stor heftighet. Et japansk landstigningsforsøk har blitt slått tilbake med store tap, men til lands har japanerne hatt noe framgang. På Mindanao har amerikanske styrker vunnet en viktig seier. Amerikanske fly har ved Fillipinene senket 46 japanske transportskip og 16 krigsskip. På Java forsetter de alliertes motstand. Det har konsolidert seg to betydelige allierte grupper som forsværer viktige områder i fjellene og som foretar virkningsfulle framstøt mot de japanske stillingene.

vVv

Tyskerne stjeler nu 7000 egg pr. dag bare i Oslo-distriktet. Det betyr at hverken gravide eller mennesker med alvorlige sykdommer får den eggdiat som er nødvendig, fordi tyskerne skal gå først og fordi markedet deretter er ribbet. Kommenter overflødig.

vVv

Efter den siste premiere på Brand på Nationalteatret har det faktisk hendt at det har vært mennesker i teatret. Det må ikke sjenta seg. Nationalteatret skal og må N.S. ha allene og skikkelige mennesker må ikke sette sine føtter innenfor dørene. Vi minner om dette. Vi innskjærper pany kinostreiken på norske og tyske filmer, og ber folk være oppmerksom på fortilm på neutrale filmer. Man må ikke gå inn i lokalet for forfilmen er kjert.

vVv

Vi minner også om at alt som heter arrangements for Rulle Rasmussen må og skal boykottes. Vi ser jo ellers at det ikke gis konsertter for kunstnerne våre ikke vil undertegne de forordninger som Finn Halvorsen har diktert. De som allikevel bryter ut og ønsker å la seg høre er derfor N.S. og alt hva Rulle Rasmussen serverer er N.S. Husk og fortell det videre.

vVv

"Oslo Illustrerte" som tidlig viste N.S.-sympatier, har måttet innstille av mangel på kjøpere.

vVv

Terbovens besøk i Ålesund resulterte i at befolkningen ble fratatt tobakk og vinkort. Tidligere er jo andre ting beslågt.

vVv

På de fallne dag den 15. mars skulde ordføreren i Romsdal, garbruker Stramrud, legge ned en krans på bautaen over de fallne i Romsdal. Kransepålegningen foregikk efter messen, men endda kirken var nesten full, overv var bare 12-14 N.S. seremonien. Stramrud utbrøt da i sinne: "De kan passe dere, for dere er oppnotert alle sammen".

vVv

Dom i Arendalsaken. Efter hva tyskerne meddeler på Victoria Terrasse er dom falt i Arendalsaken. Direktør Kløveness og skibsreder Bjørn-Hansen har hver fått 4 års tukthus. Thor Hannevig skal være frikjent. For de andres vedkommende er det anna ikke lykkes å få opplysninger.

vVv

Rektor Seip sent til Tyskland.

3/4 fikk rektor Seip og en rekke andre fanger, hvoriblant Arnulf Øverland, ordrer om å gjøre sig klar på 1 time. De ble så ført til Akerhus og dagen etter videresendt til Tyskland. De pårørende blev ikke varslet og ante ikke at de skulde sendes. For rektor Seips vedkommende hadde det overhodet ikke vært pinale. - Antagelig tror tyskerne at de ved å fjerne Rektor, en av våre fremste åndelige førere, "Klippen", som man er blitt kaldt - skal få oss til å føle oss som en forlatt farellbakk, som hjelpestøt i deres vold at all motstandskraft i oss brytes. Men de tar grunnlig feil. De skal se at denslags terrorhandlinger mot våre beste menn ikke knekker, men stålsetter det norske folk, som allriir ir seg.

VVv

Ukens citat fra Quisling "Russland og Vi" - 1930 utgaven.

"Det sociale samfund i hvis navn de bolsjevikiske overrejs skjær, er ikke samfundet i dets helhet, Det er bare en liten del av samfundet. Ved hjelp av diktatorisk makt skal de øvrige samfundsklasser utrykkes og samfundets enhet og sammenheng gjenopprettet. Man kan forstå hvad denne fryktelige teori må føre til når den blir torstikkell hos en fanatisk sekt hvis makt til å praktisere den bare er innskrenket av den motstand den fremkaller. Kampen føres - under anvendelse av Machiavellis beste metoder. Den er mer hard og grusom enn kn krig mellom stater, føres inn i selve skole og familie, forgifter sinnene, forderver ideer....og synes harpls og hensiktsløs".

Er det ikke som skrevet for dagen? Nettopp slik farer Quisling og hans medforredere i N.S. fram mot sine landsmenn idag. I avmechtig rese-ri og desperasjon skjyr de intet middel for å tyranisere de 96 % av befolkningen som står imot dem og deres tyske støtter.

VVv

Førfølgelsen av Biskop Berggrav.

At N.S. dag etter dag, med sjofle bakvaskelser, faller over en mann som ikke har anledning til å forsvare seg er bare i trad med partiets og førerens opptreden forsvrig, og forundrer forsvaviat ingen. Det kan imialertid være av interesse å se pør de faktiske forhold som har ført til den siste ukes utfall mot biskoppen. - Først og fremst gir N.S. selvsagt

Biskop Berggrav skylden for å ha provosert prestene til, i kirkene i pasken å lese opp meddelelsen om at de nedla sine embeter. Geistligheten har her-ved "misbrukt kirken og gjort den til forum for politiske demonstrasjoner". Dernest er det hendelsen i Vår Frelsers kirke langfredag. Her vil Quisling og hans menn ha det til at biskoppen har "stukket seg fram, og som vanlig har villet henlede oppmerksomheten pø seg selv". Det er av viktighet å gjøre rede for hvordan dette virkelig henger sammen. En tid før paske skre biskopp Fleischer til Kirke departementet og spurte om han kunne preke i kirken. Departementet svarte at det var det intet til hinder for. Denne sverskrivelse oversendte Dept. også til de andre biskopper, som saledes skriftlig blev gjort bekejnt med at de hadde tillatelse til å preke i kir-kene. De biskopp Berggrav, som fra alle kanter hadde fått oppfordring om å preke i pasken, men ikke hadde villet gjøre det, for ikke å skape vanske-ligheter, mottok denne Dept. tillatelse oppfordret, fant han at det var han plikt ikke å undslø seg, og kunnngjorde at "Dr. Theol. Berggrav" vilde preke i Vår Frelsers Kirke langfredag. Hvorpa han fikk telegram fr. hr. Quisling om at han ikke fikk tale offentlig. Dette telegram kom imialertid sa sent at det var ugjarlig å få kunnngjort taleforbudet og dermed få mindret pub-likum fra å strømme til Vår Frelsers kirke, som de gjorde langfredag. Allerede kl. 7 om morgenen begynte de første å komme. Kirken var fylt til siste plass og pa torvet utenfor stod folk tett i tett, og guustjenes-

ten skulle begynne. Presten meddelte de bare at "han som skulle tale her idag, er blitt forhindret", og bad folk gå stille og rolig hjem. Men den istente de "Var Gud han er så fast en borg" og siden "Gud signe vart dyre fedreland". Det var en gripende stund, som alle som var tilstede vil huske. Her og der kom det, til et par mindre stemmer med hilden, som var i virksomhet, men stort sett forlup alt på en vakker og verdig måte. - Biskop Berggrav har den siste tid vært under politibevakning. 2 politimenn passer på ham natt og dag i hans hytte i Bærum. Mandag var han etter i time langt forbi, og etter det er han blitt helt isolert. Ingen får hverken lov til å snakke med ham eller hans hushjelp, eller prøve på å sette seg i forbindelse med noen av dem. Bispedømmet Berggrav ligger fremdeles på sykehus etter overkjørsel ivinter. Hele folkets varmeste sympati strammer mot biskoppen og hans nærmeste.

Kirkedepartementet har sendt følgende telegram til biskoppene:

"Under henvisning til Ministerpresidentens artikkel, N.S. og kirken onsdag den 8. ds. kan følgende slås fast.

1. N.S. og den nasjonale regjering ønsker å la kirken ha full frihet til å forkynne Guds ord for vart folk og utføre sitt sociale arbeid.
2. Den norske kirke kommer til å fortsette som statskirke, den kirkelige lovgivning, utnevning av embetsmenn, forvaltning av kirkens eiendom vil fortsatt bero hos Cyr.
3. Den embetsnedleggelse som endel prester har foretatt i forbindelse med opplesning i kirken av oppsettet "kirkens grunn" vil bli behandlet som en opprørs handling rettet mot Norges frinert og selvstendighet, de som på denne måte deltar i denne farlige aksjon, må regne med å bli behandlet deretter. Under enhver omstendighet må den prest som nedlegger sitt embete og deretter får avskjed innen 8 dager ha fraflyttet sævel boliger som distriktet. Å skyte seg inn under samvittigheten i dette tilfelle er utilbarlig, her foreligger ingen trussel "om å la være å tale i Jesus navn" knfr. ap. gj. 4. 18.
4. Det bør stå klart for alle hvor alvorlig denne sak er og hvilke konsekvenser det fører med seg, også for den enkelte. I de aller nærmeste dager vil begivenheter inntreffe som bør få avgjørende betydning for den enkeltes standpunkt. Har De allerede nekket Deres embete bes De ~~ikke~~ innen 11. ds. kl. 14, telegraferer hit at de overtar embetet igjen, i motsatt fall må De parene Deres avskjed i løpet av de følgende dager, Cyr telegram vil bli bekreftet på vanlig måte."

VVV

Yrkessamband, riksting og mobilisering.

Da Quisling kom tilbake fra Tyskland, uttalte han stolt at det nå bare var et mikroskopisk mindretall av det norske folk som stod mot nyordningen. Få dager etter foregikk den merkeligste folkeavstemning som noen sinne har funnet sted. Mer en 90% av lærerne sendte sine utmeldinger til det nye nazistiske lærersambandet. De visste det kunne koste dem deres levebrød og enda mer, men de gjorde det allikevel for sin samvittighets skyld for å verne barna mot nazistisk påvirkning, og fordi de innså at sambandet var et viktig ledd i nyordningen. Departementet stoppet utbetaling av lønninger og meldte at den som ikke tok utmeldingen tilbake telegrafisk innen 1. mars, øyeblikkelig skulde avskjediges. Utmeldingene fortsatte å strømme inn. Den 10 mars ble sævel 100 lærere i Stor-Oslo og Trondheim utkommandert til arbeidstjeneste, og da det ikke nyttet, ble ca. 1000 lærere fra hele landet fengslet og ført i konsentrasjonsleier. Fronten holdt like sterkt. Juristene har også sluttet seg til og valt å løpe samme risiko som lærerne. Også av dem har om lag 90% meldt seg ut av ~~advokatsambandet~~ advokatsambandet.

Hvorfor gjeller det nå så mye for Quisling å få gjennomført dette

og hvorfor alle norske menn og kvinner, koste hva det koste vil, hindre det? Les hva Quisling har sagt og Guðbrand Lunde sier, så vil De skjønne det. Etter fascistisk mønster vil Quisling bygge en ny statsforordning på disse sambandene. Hvert av dem skal sende representanter til et Riksting, men disse representantene vil ikke bli valt av medlemmene. De vil bli utpekt av styrene, og der sitter det bare N.S. folk. Når dette rikstinget er samlet, skal det i det norske folks navn overføre suvereniteten til Quisling. Vi kan være trygge på at det vil skje med pomp og prakt. Hver eneste mann som har flaggstang og flagg skal tvinges til å heise det den dagen. Derfor har vi fått forordningen om flaggplikt. Alt det som kan skrapes sammen av nordmenn i uniform vil paradere på Karl Johan. Reichskommissar og tyske generaler ~~vil møtes~~ av alle slag vil møte opp i Stortinget hvor Quisling og ministerene vil sitte i nye ilotte uniformer. Reichskommissar vil holde en ny stor tale og høytidlig proklamere at han nå trekker seg tilbake. Norge har nå takket være Quisling og N.S. vunnet der Führers tillit, og vil igjen få høre mye vakkert om der Führers og det tyske folks storsinn. Det vil bli en stor dag for N.S. og en sjebnesvanger dag for det norske folk om vi ikke hindrer den. De ulykker vi har opplevd vil være som ingenting å regne mot det som da vil skje.

Quislings første skritt etterpå vil sikkert bli en ny reise til Berlin. Denne gangen vil han ikke bare få høre til å lese opp en tale for Hitler, mens denne står uinteressert og ser på. Denne gangen vil han bli feiret som den som bringer det trytte får tilbake til folden. Der Führer vil selv lyse velsignelsen over ham med statsmidler. Fredspakten vil bli undertegnet av Ribbentrop. Tale-Guðbrand vil få anledning til å si noe i en fin forsamling og vil få sitt fotografi på førstesiden i de tyske aviser. Siden vil den nye norske stat bli høytidlig anerkjent av alle stater som står under Tyskland, kanskje også av noen nøytrale stater. Sverige vil få høre mye godt om de nekker.

Ikke lenge etter vil Quisling undertegne Antokomminterpakten, norske arbeidere og bønder vil bli utkommandert til arbeidstjeneste i Tyskland og Norges ungdom til krigstjeneste i Russland. Trø ikke at dette er skremmeskudd. Eller er det noen som tror at ikke Quisling ønsker alt dette. Det eneste som holder ham tilbake, er at tyskerne ikke vil, så lenge de vet at mer en 90% av det norske folk er villig til å ofre alt for å hindre en slik utvikling. Derfor gikk ikke Hitler med på å trekke Reichskommissar tilbake å slutte fred etter 1. februar. Quisling måtte først skaffe beviser for at nordmennene ikke vilde yte aktiv motstand, at de var rukt så hardt at de i dult misnøye ville la utviklingen gå sin skjeve gang. Prestenes og lærernes stolte holdning har vist veien. Na ma ikke de andre deler av vårt folk svikte når turen kommer til dem. De ma ikke si: Det er for farlig, dessuten nytter det ikke like vel. Det er farlig, det kan koste, men er det noen som tror at det vil bli billigere å hindre mobilisering. Det vil bety tusener av drepte, for er først mobilisering satt igang, kan tyskerne ikke stoppe den, selv om de skulle bli nødt til å henrette 5000 eller mer, men de vil ikke skape en slik situasjon om de kjenner motstanden på forhånd. Den moralske virkning et slikt blodbad ville få, er større enn den nytte de kan ha av en eller to norske divisjoner i Russland. Først og fremst gjelder dette de norske arbeidere, som nå etter det som er sagt, står for tur. Det nye arbeidersamband må det ikke bli noe av, eller rettere, det må bli et samband uten medlemmer. Da har vi tilføyd N.S. det største nederlag de enda har lidd. Selv om de nå skulle kalle sammen et riksting så ville det bli en karikatur av det det var ment til å være. Selv tyskerne ville le av det. Men de okkuperte land og blant våre allierte ville de ikke bare le. Der er det som alt er skjedd i Norge i disse dager, og det som vil skje, for vi vet at de norske arbeidere og fiskere og bønder allidrig svikter, der er det en spore til ny kamp og en stripe av lys som varsler den store kamp som snart vil komme. Og da vil det spørres? Var du en av dem som sådde lys og håp omkring deg, som holdt motet opp og manet til fortsatt kamp, hvor var du da vi kjempet oss fram i mørket, eller var du en

en av de feige som holdt igjen og alltid sa, det nytter ikke. Det vil spørres om det.

VVV

Klare linjer i skolestriden.

Norges Lærersamband var kvalertaket som N.S. skulle tvinge lærerne til troskap mot "føreren" med. Lærerne rystet det av seg med å sende 10-12000 protester til sambandet. N.S. stengte skolene og kalte det brennelsferie, innkalt 110 lærere til ~~xxxxxxx~~ tvingsarbeid, satte 1100 lærere i konsentrasjonsleier, avsatte 10-12000 lærere pr. rundsariiv og nektet dem lønn, kastet lærerfamilier ut av boliger og tok levebrødet fra dem, - alt sammen for å ~~xxxx~~ styrke N.S. og rulle ste den nye tid i Norge.

Terror og tvang har ikke kunnet bøye lærerne i en sak som gjelder deres lærerkald og samvittighet: å medvirke til en nazistisk opprøpelse gjennom NSUFs ungdomstjeneste. Heller ikke kan de stå i et samband som ser det som sin første oppgave å gi Quisling suvereniteten over Norge gjennom det planlagte riksting som skulle slutte fred med landets fiender og mobilisere Norges ungdom til tysk krigstjeneste.

Lærerne har fulgt den positive linje: å holde skole og undervisning igang så langt det står i deres makt. Etter påske ville de gjøre et nytt forsøk på å få skolene igang igjen. Da myndighetene fikk nyss om det, satte de inn i avsinene en påstand om at de lærere som gjenopptar undervisningen, i og med dette er medlemmer av sambandet.

Lærerne lar seg ikke forvirre av et slikt påfunn. Tenkende mennesker kan ikke nedlegge sitt arbeid fordi N.S. prøver å sjanghalve medlemmene på denne måten. Skulle en lese på et offentlig sykehus nedlegge sitt arbeid fordi N.S. fant det for godt å påstå at den som opererer er blindtarmprosiert i og med dette er medlem av Norges Legeforbund.

Lærerne har to ganger sendt protest til myndighetene mot Norges Lærersamband. Likevel våger de å påstå at lærerne nå går inn i sambandet. Lærerne har derfor sett seg ned til å kunnngjøre sitt standpunkt direkte, og over alt hvor skolene åpner, leser læreren følgende høytidelige erklæring til elevene. Folket vil således selv kunne kontrollere hvor fa de lærere i virkeligheten er som har sviktet sine kolleger og blitt sambandslærere.

Erklæring fra de norske lærere.

9. april 1943.

Den 9. februar ble Norges Lærersamband opprettet. Noen dager etter sendte jeg min utmeldelse, fordi jeg fant at medlemskap i sambandet kunne gi meg plikter som jeg for min samvittighets skyld ikke kunne påta meg. Dette mener jeg fremdeles, og jeg har nylig sendt følgende erklæring (eller den erklæring som er brukt) til skolestyret (rektor) "Jeg fastholder min protest mot medlemskap i Norges Lærersamband. Samtidig må jeg i troskap mot mitt lærerkald og min samvittighet erklære at jeg av hensyn til mine elever og deres foreldre ønsker å fortsette min undervisning. Jeg må be om at dette gjøres kjent for høyere myndigheter."

Denne erklæring avgav jeg fordi de to ting, å stå som medlem av Norges Lærersamband og å undervise er vesensforskjellige. Av samme grunn kan jeg heller ikke anerkjenne Departementets oppfatning som går ut på at den som underviser, i og med dette er medlem av Lærersambandet.

"Hver barneskjel vi folder ut er en provins til landet lagt", heter det i en av våre kjæreste nationalsanger. Sammen med hjem og kirke har vi lærere ansvaret for at denne utfølgelse skjer i kristelig kjærlighet og forståelse og i samsvar med våre nasjonale og kulturelle tradisjoner. Vi har fått til oppgave å gi dere barn de kunnskaper og den oppvåning til grundig arbeid som er nødvendig om hvert enkelt av dere skal få sin fulle utfølgelse som menneske, slik at hun heller hun kan fylle sin plass i samfundet til gagn for andre og for seg selv. Dette er et kall som vi har fått av det norske folk og som det norske folk kan kreve oss til regnskap for.

Vi vet også at den sum av kunnskap og arbeidsvilje som er samlet i et land er den største og varigste av alle rikdomskilder. Det er vår plikt å holde hånd over disse verdier. Vi ville svikte vårt kall, om vi ikke satte alle krefter inn i denne oppgaves tjeneste, særlig da i en treningsstid som den vi nå gjennom lever. Hver innskrenkning som skjer i skolens virksomhet, er en undergravning av det grunnlag som vårt folks framtid må bygge på.

Lærernes kall er imidlertid ikke bare å gi barna kunnskaper. Han skal også lære barna å tro og ville det som er sant og rett. Derfor kan han ikke uten å svikte sitt kall lære noe som strider mot hans samvittighet. Den som det gjør, øver synd både mot de elever han skal lede, og mot seg selv.

Dette lover jeg dere at jeg ikke skal gjøre. Jeg vil ikke oppfordre dere til noe som jeg mener er uriktig, eller lære dere noe som etter mitt syn ikke stemmer med sannheten. Jeg vil, som jeg hittil har gjort, la min samvittighet være min rettesnor, og da tror jeg at jeg vil være i sakt med det store flertall av det folk som har gitt meg oppdraget gjerningen.

VVV

Landsforrædere.

I en gammel lesebok finnes denne setningen: Hver den som bruker forrædere for å nå sitt mål, forakter dem, hater dem og straffes dem etterpå. - Denne gamle setning er aktuell idag, da forræderriet florerer som allrig før. I Hitlers krigsforberedelse spiller utnyttelsen av forrædere en vesentlig rolle. Han sier da også selv at man ikke trenger å skape forrædere, de er tilstede og villig til å utføre sin tjeneste innenfor hvert land, det er bare å betale.

Når man undtar Sovjet-Samveldet hvor forræderne var ekspedert før krigen kom, så har Hitlers regnestykke vært riktig. Som våpen har 5. kolumnen vært like verdifull som kanoner og tanks. Brutalt og hensynsløst har han utnyttet de forræderspirer som de demokratiske land var så rike på.

Her i landet var forræderne fullt organisert og hver mann på plass, da tyskerne den 9. april rykket inn for å undertrykke det norske folk. Det er idag forferdende å se hvordan disse folk har hatt fritt spillerum helt opp til de øverste administrasjoner. Tar vi et slikt eksempel som kontrollen med utlendinger, så viste det seg at sjefen for centralpasskontrollen, nuværende dommer i høyesterett, herr Konstad, var Vidkun Quislings håndgarnne mann. Hva dette hadde å bety for Hitlers spionssystem her i landet vil alle forstå, når de tenker over at det er her kontrollen med utlendinger foregår. Det var dette kontor som avgjorde hvem som skulle få reise inn i landet vårt. Vi husker sikkert ~~at~~ alle at herr Konstad var i Tsjekkoslovakiet like etterat Hitler hadde hærtatt landet. Offisielt het det at han skulle brøne med innreisetillettelse for folk som måtte rømme landet for de tyske brøder, men idag er det vel neppe noen som tror at nazisten Konstad var ute i det erind.

Når mange har vært forundret over at tyskerne hadde så godt kjennskap til det som var her i landet, både på det ene og på det andre området, vil de sikkert her finne svar på sitt spørsmål. Herr Konstads arbeid er sikkert også årsak til at politiets krav om arrestasjon av tyskere her i landet umiddelbart før 9. april ikke førte fram.

Den 9. april 1940 er ikke den egentlige kjennselsdag i Norge. Den betyr bare at forræderne den dag kastet masken og stillet seg ansikt til ansikt med det norske folk. Selve forræderriet, undergravningen av vår nasjonale selvstendighet, salget av landet vårt til en fremmed makt var allerede dagen fullbyrdet kjennsgjerning. Quislings soldater stod ferdige til å ønske tyskerne velkommen til landet. På Akerhus trakk

hirdfolk i tysk uniform og stillet seg inn i rekkene av tyske soldater for å vise veien og hjelpe til å slå ned de nordmenn som var villige til å ofre livet for fedrelandets frihet.

Det var med Quislings soldater som veivisere tyskerne rykket frem på norsk jord. Det var disse forrædere som var skyld i at så mange norske gutter fant sin grav under kampene varen 1940.

Det norske folk bør merke seg de folk som nu tjener de tyske undertrykkere. Navnene bør huskes akkurat til de selv er ute av verden. Den mare som idag ligger over landet vårt, kan ikke bli knust før de folk som representerer undertrykkelsesapparatet er borte.

Målet idag er: De tyske undertrykkere ut av landet, de nordmenn som har stillet seg til disposisjon for undertrykkerne i graven. Da først er landet fritt.

vVv

For vel en uke siden fikk foreldre i Svalvik beskjed om at folkeskolen skulde begynne igjen. Foreldrene møtte opp i skolegården med sine barn. Her blev de møtt av den gamle NS-skolebestyrer Roti. Foreldrene forlangte å få se de som skulde undervise barna deres. Da det viste seg at lærerpersonalet ved siden av Roti bestod av en hirdgutt i uniform, betakkert foreldrene seg og meldte barna sine ut av skolen. Nu blev hirden tilkallt og foreldrene med barna jaget hjem. Deretter lot Ordføreren utferdige arrestordene på fire av de mest aggressive foreldre, men lensmannen nektet å følge ordre.

vVv

En Drammensbedrift fikk 16. mars dette telegrammet.

Undertegnede bedriftsleder for A/S Mjøndalens Forenede Industrier har for hver ansatt arbeider ydet kr. 10,- til innsamlingen til den Norske Legion. Jeg oppfordrer likeledes dem til å yde inntil kr. 10,- pr. ansatt arbeider ved Deres bedrift og imøteser Deres telegramsvar om beløpets størrelse. Svar betalt.

Yn. var B. Christoffersen
Storgaten 10B Oslo.

vVv

Storslæsenhet i pengesaker.

På møte i Vinmonopolets styre forrige uke uttalte Direktør Whist at han oppbeholder kr. 8.000 for å være medlem av styret, men at han fant det uriktig å være betalt for et slikt hverv. Han vilde derfor foreslå at de kr. 8.000 blev oppført som representasjonsutgifter - derved slapp han også å betale skatt av dem.

Samme herr Whist foretok nylig en 10 dagers reise. For den påførte han 7000 kroner i reiseutgifter. Herrene Møhle og konsortier hadde intet å utsette på denne post, men fant det rimelig at en mann som direktør Whist måtte bruke såpass, når han var ute og reiste.

vVv

Tysk ridderlighet.

En ung frue kom forleden fra barneselskap, hvor barna hadde sunget fedrelandssanger og der hadde vært stor stemning. Nynnende kom esen en som hun hadde i sret, gikk hun nedover mot byen, da hun plutselig ble stoppet av en tysk offiser, en ung flåbb, som grep henne hardt i armen og hveste på tysk: Hva er det De vager å gå å synge på? De må ikke tro et jeg ikke vet hva det er, Han truet med å ta henne med på nr. 19, men etter å ha mottatt en rekke skjellsord fikk den unge frue lov til å gå hjem. Moral: Vær forsiktig med nynning.

vVv